

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Ordføreren vedrørende forespørgsel nr. F 9, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Den forespørgsel, vi har stillet til udenrigsministeren, går ud på, hvordan man vil arbejde for, at den israelske besættelse af palæstinensisk land bringes til ophør.

Jeg vil da sige, at det er godt nok, at ministeren nu – hvad der åbenbart har været nogle interne overvejelser over – siger, at man ikke vil fjerne støtten til de palæstinensiske selvstyreområder, det er da godt nok.

Men det grundlæggende spørgsmål synes jeg ikke er besvaret godt nok i ministerens besvarelse, nemlig hvordan man lægger et pres på Israel, som jo har hovedansvaret for, at konflikten fortsætter og fortsætter og fortsætter, således at det også får effekt. Der synes jeg der mangler en del i regeringens besvarelser af forespørgslen her i dag.

Der er jo desværre mere og mere, der tyder på, at den israelske regerings strategi i virkeligheden handler om at få fredsprocessen til at bryde sammen med henblik på at annektere en stor del af de besatte områder: Østjerusalem, en del af Vestbredden og en del af Gazaområdet. Man har jo allerede konfiskeret dem – og Golanhøjderne i øvrigt også – med henblik på bosættelser, og man har jo i kredse omkring det flertal, der bærer den nuværende israelske regering, aldrig har lagt skjul på, at man har bosat sig med henblik på at blive der.

Hvis det er korrekt, at det er den israelske regerings strategi at få fredsprocessen til at bryde sammen med henblik på at annektere besatte områder, så burde det også medføre nye overve-

jelser hos de vestlige landes regeringer med henblik på at rette et sådant pres mod den israelske regering, at den strategi ikke kan lykkes. Der må jeg desværre sige, at den danske regerings bud er en anelse tamt.

Samtidig kommer udenrigsministeren og rejser tvivl om det palæstinensiske selvstyres troværdighed som forhandlingspart. Der vil jeg da godt spørge ministeren, som jo på den måde kommer til at spille Israels spil: Hvis man på et eller andet tidspunkt siger, at man ikke har et troværdigt selvstyre at forhandle med, hvem skal så forhandle en fred?

Jeg synes, det er meget farligt at rejse sådan et spørgsmål i en situation, hvor man udmærket godt ved, at hvis det lykkes den israelske regering at underminere Arafats regering i et sådant omfang, at den bryder sammen, så kan der jo ikke forhandles. Hvem skulle man så forhandle med? Derfor skal man ikke rode sig ud i sådan nogle overvejelser, vil jeg sige til ministeren.

Man skal tværtimod sikre, at selvstyret kan komme til at fungere. Israel sætter regeringschefen i husarrest, adskiller de administrative områder, således at selvstyret ikke kan fungere, ødelægger selvstyrets økonomi, slår selvstyrets mennesker ihjel. Samtidig forlanger man, at selvstyret skal opretholde en kraftig justits og sørge for at udlevere alle, som Israel mistænker for terrorisme. Det skal man lige sørge for, samtidig med at man sikrer, at selvstyret ikke kan fungere. Hvad er det for nogle krav at stille? Det hænger jo ikke sammen.

KL 13.05

Man forlanger f.eks. også, at Arafat skal udlevere mistænkte, selv om man i Israel har opfundet et begreb, som nu USA også vil til at bruge i forbindelse med krigen i Afghanistan, et begreb, der hedder ulovlige kombattanter, som man bruger som påskud til at internere folk uden lov og dom i årevis.

Det, man forlanger af Yassir Arafat, er, at han skal udlevere folk, som Israel har mistænkt for en forbrydelse, til en regering, der i strid med alle internationale retsregler internerer folk uden lov og dom år ud og år ind. De kan ikke engang få at vide, hvad de er mistænkt for, de er bare interneret, og de kan sidde for den sags skyld på livstid uden nogen sinde at komme for en dommer.

Israel er ikke et retssamfund i vestlig forstand, når det gælder behandlingen af det palæstinensiske mindretal inden for landets grænser og palæstinenserne i de besatte områder. Det bli-